

Protocol meldcode

Huiselijk geweld en kindermishandeling

OBS Het Schateiland

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	3
Inleiding	4
Leerkrachten	4
Intern begeleider/directrice	4
Verwijsindex	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Vroegsignaleren.....	4
Bureau Jeugdzorg.....	5
Veilig thuis	5
Vermoedens.....	5
Melding.....	6
Terugkoppeling.....	6
Anoniem melden	6
Bijlage- 5 stappenplan	6

Inleiding

In dit protocol worden de stappen van het 5 stappenplan meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling beschreven (zie bijlage 1). Dit wordt gedaan door eerst de stappen en verantwoordelijkheden voor de leerkrachten te beschrijven, daarna die voor de intern begeleider en de directrice.

Leerkrachten

De leerkracht heeft een signalerings-, bespreek- en handelings-verantwoordelijkheid.

De stappen van dit handelingsprotocol gaan in vanaf het moment dat er signalen zijn. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van alle leerkrachten. Signalering is geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met kinderen en jongeren wordt verondersteld. De stappen in het handelingsprotocol wijzen de weg als er signalen zijn van huiselijk geweld of van kindermishandeling. Behalve het signaleren is het ook de verantwoordelijkheid van de leerkrachten om vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld met ouders en kinderen bespreekbaar te maken. Dit houdt in dat vermoedens en signalen besproken worden met de interne begeleider binnen de school. Na overleg met de intern begeleider kan besloten worden dat de leerkracht (of iemand anders) samen met de intern begeleider of directrice het gesprek aangaat met het kind en zijn/haar ouders, waarbij de zorgen bespreekbaar worden gemaakt. Daarnaast dient de leerkracht de hulpverlening in gang te zetten en waar nodig bescherming te bieden. Ook maakt de leerkracht met beroepskrachten binnen en buiten de school afspraken over de onderlinge taakverdeling.

Intern begeleider/directrice

IB-er is verantwoordelijk voor de coördinatie van het interne teamoverleg. De directrice is verantwoordelijk voor het beleid, de (interne) organisatie en het creëren van de benodigde randvoorwaarden.

Multisignaal Verwijsindex

In Multisignaal Verwijsindex registreren professionals waaronder artsen, hulpverleners en begeleiders van kinderen en jongeren tot 23 jaar, het als er iets mis gaat met een jeugdige. Bijvoorbeeld als er sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld, het kind of de jongere spijbelt, in aanraking komt met de politie, of drugs gebruikt. Met deze registratie wil men vroegtijdig gezamenlijk afgestemde hulp of ondersteuning kunnen bieden. Om de privacy van kinderen te beschermen staat in het systeem alleen dat er iets is en niet wat er aan de hand is. Het systeem koppelt de verschillende hulpverleners aan elkaar zodat er besproken kan worden wie wat doet.

Vroegsignaleren

Het kan zijn dat je signalen opvangt van een kind die (nog) niet direct duiden op kindermishandeling of huiselijk geweld, maar waar je wel zorgen over hebt. Het is belangrijk om ook deze zorgen te bespreken met collega's en uit te spreken naar ouders of jeugdige. Om in een vroeg stadium goed samen te kunnen werken met andere betrokken professionals is de verwijsindex in het leven geroepen. De Verwijsindex is een digitaal systeem waarin professionals zoals leerkrachten, hulpverleners en begeleiders kunnen aangeven dat zij zich

zorgen maken over een jeugdige van 0 tot 23 jaar. De intern begeleider is verantwoordelijk voor de registratie in de Verwijsindex. Je moet ouders of jeugdige altijd informeren over registratie in de Verwijsindex. De daadwerkelijke registratie doe je dus pas na stap 3 van de Meldcode.

Bureau Jeugdzorg

Geen kindermishandeling, wel zorgen. Signalen en zorgen over kinderen kunnen bij de Centrale Aanmelding van Bureau Jeugdzorg worden aangegeven. Er zijn twee mogelijkheden:

1. ouders staan open voor hulp.
2. ouders willen geen hulp.

Wanneer ouders hulp willen bij de opvoeding van hun kind kunnen zij dat zelf bij Bureau Jeugdzorg aangeven. Ook kun je een zorgmelding doen over een kind nadat de ouders hierover geïnformeerd zijn. Er kan dan met Bureau Jeugdzorg worden besproken wat er aan de hand is, wat er moet gebeuren en vooral ook wie dat gaat doen.

Ook als ouders geen hulp willen kun je een zorgmelding doen bij de Centrale Aanmelding van Bureau jeugdzorg. Er is dus geen toestemming nodig van ouders om een zorgmelding te doen. Ze moeten het wel weten.

Veilig thuis

Veilig Thuis (Advies en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling) geeft advies, ondersteunt, doet onderzoek en brengt hulpverlening op gang om de situatie voor alle betrokkenen veiliger te maken. Er kan advies gevraagd worden en/of een melding gedaan worden. Kinderen en ouders kunnen zelf ook bellen als ze behoefte hebben aan ondersteuning of advies. Het landelijke telefoonnummer 0800 2000 verbindt u 24/7 direct door naar de Veilig Thuis organisatie in uw regio of woonplaats.

Vermoedens

Bij vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld kan Veilig Thuis om advies gevraagd worden. Dat betekent dat in een telefoongesprek wordt doorgenomen wat er door de adviesvrager gezien wordt en waar twijfels of vermoedens over bestaan. Vervolgens wordt besproken welke mogelijkheden er zijn om vanuit uw organisatie iets te doen en hoe om te gaan met de situatie. De medewerker van Veilig Thuis vraagt de situatie uit en probeert zicht te krijgen op wat er aan de hand kan zijn. U krijgt tips voor verdere observatie en handvatten voor gesprekken met ouders. Eventueel ook voor de zorg voor het kind. Indien nodig kunt u Veilig thuis meerdere malen bellen zodat ze u kunnen ondersteunen bij uw acties en u samen kunt bekijken wat een volgende stap zou kunnen zijn. Op elk moment kan worden besloten tijdens die gesprekken dat het toch een melding moet worden omdat de mogelijkheden van u niet toereikend zijn om een kind bescherming te bieden. Als de situatie ernstig lijkt en er is voor u binnen uw organisatie niet veel meer mogelijk om zelf te ondernemen, dan kan Veilig Thuis ook vragen om een melding te doen. Veilig Thuis neemt dan de verantwoordelijkheid voor het ondernemen van actie over van de adviesvrager. Bij een adviesvraag wil Veilig Thuis graag de naam en functie weten van de beller, maar de naam van het kind en het gezin waarover het gaat hoeft niet bekend te worden gemaakt. De adviesvrager hoeft niet zeker te weten dat het om kindermishandeling gaat. Bij Veilig Thuis werken mensen die mee kunnen denken en veel ervaring hebben met het verschijnsel kindermishandeling.

Melding

Doet u een melding van vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld waar kinderen bij betrokken zijn, dan start Veilig Thuis een onderzoek op naar de vermoedelijke mishandelingssituatie. Daarbij worden gegevens over het kind en het gezin verzameld die duidelijk moeten maken of er sprake is van mishandeling en de problemen die spelen. Als de vermoedens van kindermishandeling door het onderzoek bevestigd worden, dan wordt alles in het werk gesteld om passende hulpverlening voor de betrokkenen op gang te brengen. Als dit niet lukt, dan schakelt Veilig Thuis de Raad voor de Kinderbescherming in om zo, met een rechterlijk bevel, de betrokkenen te dwingen om hulp te accepteren.

Terugkoppeling

Na een melding laat Veilig Thuis aan de melder weten wat er gebeurd is met de melding. Afhankelijk van de melder wordt er meer of minder informatie gegeven. Als deze terugkoppeling niet plaatsvindt of te lang duurt, dan belt u zelf naar Veilig Thuis om te vragen naar de stand van zaken.

Anoniem melden

Bij Veilig thuis bestaat de mogelijkheid om meldingen te doen waarbij ouders niet op de hoogte zijn wie er gemeld heeft. Dat is een anonieme melding. De naam van de melder is wel bekend. In het algemeen geldt dat ouders op de hoogte worden gesteld van een melding tenzij er gevaar is voor de veiligheid van het kind of de melder. Dan wordt in overleg met Veilig Thuis gekeken op welke wijze er gehandeld moet worden. Angst voor eigen veiligheid mag nooit een reden zijn om geen melding te doen van kindermishandeling!

Figuur 1: **Stappenplan verbeterde meldcode**

